

Ösztöndíj ?

Egy egyetemista jövedelemforrásai a következőkből tevődnek össze:

- szülői támogatásból,
- esetleges másodállásának fizetéséből,
- szociális támogatásból,
- ösztöndíjból.

Az első három közül elmaradhat néhány, de ha becsületesen, lelkiismeretesen tanul, akkor joggal számíthat/na/ ösztöndíjára minden hónap végén.

Nem csak jövedelmei vannak az egyetemistának, hanem kiadásai is! Szokott enni-inni, szórakozni, ültözködni, / esetleg művelődni / is. Éppen ezért fontos lenne a díjfizetési időpontok pontos betartása.

Ebben a félévben valahogy másképp alakultak a dolgok. Már március végét írjuk, de az idén még nem kapott senki ösztöndíjat. Indoklást annál többet:

- aki január 15.-e előtt leadta indexét és 3,5 feletti átlaga volt, az februárra és márciusra már kapott előleget,
- elosúszott a szavazás lebonyolítása, a számfejtés, az ügyintézésben zavarok vannak, kifutottak az időből, stb.

SÓT! Nem hivatalos hírek alapján megtudtuk, hogy a húsvéti ünnepek előtt már nem is számíthatunk rá. Szóval aki ebből akart ajándékot venni, az az ígéretet tegye a nyuszi fészékébe?

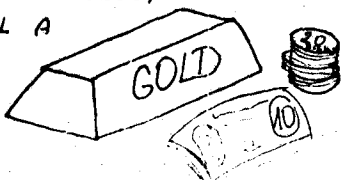
Ösztönöz az ösztöndíj ezek után?

Ennek ellenére remélem, hogy akik ösztöndíjunkt intézésével foglalkoznak, akik miatt eddig nem kaptunk egy fillért sem, azok már megkapták jól megérdemelt fizetésüket a hónap elején...

Bognár István 392.tk.

ITT A ZSÖZSÓ,
HOL A

Z
S
Ö
Z
S
Ó

Az „Ösztöndíj?” című cikkhez egy-két megjegyzés

Március 10.-én mindenki megkapta az ösztöndíjelőleget.

A különbözeteket április 7-ig ki fogják fizetni.

Akik az egyetemen az ösztöndíjunkt intézésével foglalkoznak, teljesen jogosan vették fel fizetésüket, hiszen mindent elkövettek és elkövetnek, hogy pénzhez jussunk. A hiba azok készülékében van, akik a rendeletet óriási késéssel a félév megkezdése után /márciusban/ bocsátották ki.

- SZ -

A KV jelenti

A KV megtárgyalta az Egyetemi KISZ Bizottság „A KISZ Bizottság irányelvei a követelménytámasztásról, értékelésről és a tagmegújításról” című anyagát. Hosszas vita után megállapította, hogy es a követelményrendszer az előzőeknél realitább elvárásokat támaszt a KISZ tagsággal szemben. A vita alapja az volt, hogy most lényegesen enyhébbek lettek a szervezetben maradás feltételei, amely, ha túlzott mértékűvé válik, a „felhíguláshoz”, a cselekvőképesség megszűnéséhez vezethet.

A második napirendi pont hallgatói képviseleti rendszer értékelése volt. A KV javasolja a tanköröknek, hogy az alapszervezeti tanulmányi felelős lása el a tanszéki képviseletet is. Sajnos sok alapszervezet nem nyilvánított véleményt a vitára kiadott anyagról, így a visszajelzés nem ütötte meg a kívánt mértéket. Meglepő az érdektelenség hiszen egy „húsbavagó” kérdésről van szó.

Végül a Kari Küldöttgyűlés került napirendre. A Kari Vezetőség Komocsin Zoltánt bizta meg a jelölőbizottság elnöki tisztének ellátásával.

- SZ -

G.A. úr

X-ben

Ha a fenti címet olvasva valaki netalán azt gondolta, hogy a KÖZHÍR most nekiáll leközölni Déry Tibor ilyen dímféregényét, akkor most nyugtathatom: nem erről lesz szó.

Ezúton óhajtok hódolni Déry zsenijének, ugyanis a könyvben leírt dolgok a valóságban ismétlődnek. Aki nem olvasta a könyvet, annak elmondom, mire gondolok.

G. A. úr viszontagságos út után megérkezik X-be, ahol rendkívül furcsa dolgok történnek, és rendkívül furcsa erkölcs szerint élnek az emberek. A szállodában, melyre nagy nehezen talál rá, megdöbbenve tapasztalja, hogy este tíz után kikapcsolnak minden világítást. Teljes sötétség borul az egész épületre. Megtudja, hogy itt ez a szokás. Azért teszik ezt, mert a fényvel nem akarják zavarni a vendégek éjszakai nyugalalmát. Reggel hatkor viszont felkapcsolnak minden villanyt, le sem lehet oltani, nincs kapcsoló. Ez pedig azért történik, hogy mindenki láthassa, van ám villany. Egész nap díszkivilágításban úszik az egész szálloda, aztán este tízkor megint lekapcsolják, és így tovább.

Az az érzésem, hogy a kollégiumunk szintén X-ben van. A negyedik emeleten szinte ugyanez a helyzet, azzal a különbséggel, hogy nálunk 11-kor kapcsolják le a villanyt. Természetesen itt is ég egész nap. Nagy kivétel, amikor nem így van.

Nagyon szeretném, ha mindez fordítva történné.

323

Irodalom Sarok

Idén harmadik kiadásban jelent meg az Ami a szívedet nyomja című verseskötet a Móra Kiadó gondozásában. Én azon szerencsések közé tartozom, akik már az első kiadással is találkoztak.

Nem kívánom a Mai svéd gyermekversek alcímmel megjelent kötetet szirupos jelszökkel minősíteni, nem szeretnék érzélgős jelszöket használni, mindent a versek alapján rátek bízom.

Hogy hogy jutott eszembe újra ez a kötet? Ma csodálatos napom volt! Valahogy minden összejött! Miskolcra Budapestig egy 1500-as Ladával kiéltem sebességmániámat, s közben tele voltam örömmel, mert két hónap után újra hazajött a barátom Leningrádból, s láttam, hogy ő is örül nekem, annak, hogy feleségével együtt vártuk a repülőtérén. S amikor megérkeztem, Pesten süttött a nap, a közúti forgalom kivételével lüktetett a város, az emberek fagyaltért álltak sorba a Veres Pálné utcában és én jókedvű voltam. Nem volt miértje, csak úgy jött. A Duna-parton sétálva belemosolyogtam az emberek arcába, csokit majszoltam, csodáltam a kikötőkben veszteglő tisztára mosott, újra festett hajókat, végigbalagtam a Szabadság-hídon, egy pillanatra felmerült bennem egy kifejezés: Gerber-tartó, de aztán gyorsan elfelejtettem és sétáltam tovább. Vidáman.

Hetek óta először tudtam kapcsolni gondolataimat, s élveztem ezt az élményt. Aztán valahonnan előjöttek újra a gondok s egy régi gondolat: „Oly jó lenne elmondani valakinek, ami egyre gyűlik és szorít ott belül, az érdekes felfedéseket, melyekért lelkendeznél, a barátságáról, a szerelemről kialakult gondolataidat, a felnöttek furcsaságait, a világ zavarba ejtő eseményeit, ami a szívedet nyomja.”

Talán nektek is segít ez a néhány vers.

HOLNAP LESZEK NYOLCÉVES

Holnap leszek nyolcéves.
Ez persze nagyon klassz.
Mégkapom talán a hármas féméptőt,
abban több kerék van.
Mégkapom talán a legújabb
Beatles-lemezt,
de lehet, hogy az túl sokba kerül.
Miért lógatom úgy az orrom?
Meg tortát is fogok kapni.
Holnap nyolcéves leszek,
és nem leszek már hétéves soha többé.

MIKOR USZIBÓL JÖVET

Mikor usziból jövet
sorbaálltunk a buszmezőnél,
Johan végigfutott mellettünk,
és minden lányra ráhúzott
a nedves fűdönacsiával.
Mindgyikre, csak rám nem.
Lónika azt mondta, biztos komál
engen.

Nem tudom...
Hátha csak kifelejtett?

SIETEK

Sietek.
Nem érek rá
leckét írni,
kivinni a szemetet,
kitakarítani.
Be kell majszolnom az egész világot,
mint egy paradicsomot,
mielőtt megöregszem,
mielőtt meghalok.

VAN HOZZÁ KÖZÖD?

Van hozzá közöd,
mit csinállok?
És hogy mit gondolkodok?
Van hozzá közöd,
mit csinálasz?
És hogy mit gondolsz?
Van közünk egymáshoz?
Hozzám, hozzád, mindenkihez,
aki véletlenül épp itt él
épp most,
és akin múlik,
hogyan lesz a világból?
Van közünk egymáshoz,
talán, igen.

CILLA ÉS ÉN

Cilla
/akit igazában Ceciliának hívnak/
néha olyan gögye.
Néha helyes,
néha egészen jól ki lehet vele jönni.
Néha,
néha kis dedós hozzám képest.

„Mit gondolsz rólam?”
kérdeztem egyszer Cillát.
Tudjátok, mit felelt?

Ezt:
„Néha olyan gögye vagy.
Néha helyes.
Néha egészen jól ki lehet veled jönni
és néha...
...néha kis dedós vagy hozzám
képest!”

szerkesztette:

T. Tóth

13 sor

letiport virágok völgyében szitálva hull alá a csend
felhozta arcképed a befagyott tó jege
a halált gyártó neutron fellegetektől beesteledett
nem találok helyem emlékezem
az élet eleven lüktetése megszűnt nélkülöd
és hiába a vágy ha elszállt a szerelem
álmaink tündöklő valóságát elvitted magaddal
sötét sírban rejtetted önmagadtól is félted
lidércnyomásos éjszakában szellemektől féltve vonaglik tested
megváltozott életed talán te sem érted
sugárfertőzött tücsök ciripelése szétfeszíti a fejed
idegszálad pattanásig megfeszültek
együtt akartunk élni mindennek vége lett

L.K.

TÖRTÉNHETETT VOLNA

Igen, történhetett volna másképp és főleg máshol, de nem érdekes. Ha valaki véletlenül elolvassa ezt az írást, akkor erre vonatkozólag ne vonjon le semmilyen következtetést.

Egyezünk meg. Történjen egy középiskolában, bárhol a világon.

Sajnos, most olyan tények jönnek, amelyekben nem tudok egyezkedni.

Adva van, Isten kegyelméből, egy orosz tanárnő. Nem a nemzetisége orosz, az nem érdekes, hanem orosz tanít ebben a középiskolában. Sajnálatos módon a tanárnő... hát, hm, hogy is mondjam... egy kissé gyenge idegzetű. No, nem mindig van ez így nála. Általában nagyon kedves, vidám és jól tanít. Az okát még nem sikerült kideríteni, de néha teljesen váratlanul kitér rajta a dilt, hogy a gyengébben pallérozott diákjai mondják. Ilyenkor hosszabb-rövidebb időre kénytelen bevonulni valami szanatóriumba. A rossz nyelvek szerint ez az intézmény ideg-gondozó, a diákok nyelvén dialház.

Az iskolában a kollégái nagyon jól tudták ezt. A baj csak ott volt, hogy nem ismerték el azt, hogy ilyen kritikus állapotban nem teljesen ura önmagának. Rejtélyes, félig-meddig tudat alatti dolog ez. Az igazság az, hogy a hölgy férje a...-i minisztériumban dolgozik. Így a többi tanár, élükön az igazgatóval, nem tiltották meg, hogy tanítson. Mindig kivárták, amíg rosszul lesz, és elviszik a mentők.

Azon a bizonyos napon már kezdett elhatalmasodni rajta az újabb idegesség-hullám. Az első óráját remekül leadta, semmi hiba nem volt. Második órára indult el a IV. A-ba. Az előző órán bejelentette a negyedikeseeknek, hogy szódolgozat lesz. Hóna alatt az osztálykönyvvel kopogott végig a folyosón.

Az osztályban a jó szokás-hoz híven tombolt a zivally.

A társaságnak már a múlt órán sem tetszett a dolgozat bejelentése. Óra végén, miután a tanárnő kiment, Pista foglalta össze a banda véleményét:

— Az öreglány már megint dilis!

Most itt vannak, szünet után kezdődik a dolgozat.

— Ez már megint nem lesz jó! — kiebálta mindenkinek Sumi. — Figyeljétek ide! Ez bejön, és megint tíz perc alatt íratat le húz szót, magyarról oroszra. A diktálási idővel együtt.

— Úgy van! — kontrázott Saca. — Én még magyarul is alig tudom leírni. Behülyült a csaj már megint. A múlt órán is folyton a címet bámulta.

— Miért, te hogyan akarsz dolgozatot írni? — kérdezte Károly.

— Na tessék! Megezőlalt a KISZ-titkár — replikázott Sumi.

— Miért kell neked mindig a jófiút játszani? Most arról van szó, hogy adjuk be úresen a lapokat. Sztrájkoljunk! Mutassuk meg, hogy velünk nem lehet mindent megcsináltatni. Főleg olyan valakinek, aki bolond, és csak azért nem rúgták még ki a tanári karból, mert nagyfejű és férjje!

— Hogy jön ez ide? És miért bántod mindig Károlyt? — esett neki Betti. — Mindig nagy a puffád, és sohasem tanulsz!

— A kettő nem függ össze! — vágott vissza Sumi. — Most egyégesen meg kell állapodnunk, hogy nem írunk a nevünkön kívül semmit a papírra. Erre te egyből letámadsz, de egy ép gondolatod sincs, csak a feltétlen engedelmesség irányít! Utána meg jöttök, hogy milyen széthúzó a négy á.

— Én úresen adom be, ha mindenki úresen adja be — mondta Bubi.

— Helyes, Bubi! — lelkesedett Pista. — Te már megint elbújész a többiek háta mögé, nehogy véletlenül a tied legyen a felelősség.

— Hagyjátok abba a személyeskedést! — dörrent rájuk Sumi.

Felállt a padra.

— Ki szavaz arra, hogy ne írjunk?!

Általános zivally, mindenki mondta a véleményét. Karok lendültek a magasba. Sumi hangja dübörgött:

— Kilenc! No még! Ez az Egon! Már tizenégy! Meg én, az tizenöt! Húszonhétből tizenöt mellett!

Patetikus hangon üvöltötte:

— Ezennel megállapítom, hogy fölényes többséggel győztünk! A tartózkodókra már nem is vagyok kíváncsi! A dolgozatírás el...

Ekkor találta nyakán egy kréta. Leugrott a padról, és egy pillanat alatt edáz kréta-csata kezdődött. A csengőt nem is hallották. Üvöltés, káromkodások. Sumiék fölénye biztos volt. Az ellenfelek, mintegy tízen, már közel álltak a megadáshoz. Beszorultak a sarokba, krétájuk fogytán volt, már a radírokat is dobálták.

Kinyílt az ajtó.

Nagy rutinnal öt másodperc alatt mindenki a helyén állt. Valahonnan Egon is előkerült. Ő volt a hetes. A tanárnő megállt a katedrán, az asztal mögött. Egon jelentett, oroszul. A többiek azalatt rendbeszedték magukat. Leültek. Kezdődött az óra.

— A múltkor mondtam, hogy szó-dolgozat lesz. Mindenki készült? Csend.

— Vegyének elő papírt, írják fel a nevüket!

Papírzörgés, tollak koppanása, visszafojtott lélegzetek.

— Első szó: állomás.

Lehorgasztott fejek, enyhe forgolódás, egymásra villanó tekintetek. Egyébként nem írt senki. Károly gondosan tanulmányozta a padba vésett ábrákat. Sumi karba font kézzel, mereven bámult a tanárnőre. Szuggerálta.

A tanárnő nem vett észre semmit. A könyvet nézegette. Válogatta a következő szavakat.

— Második szó: utasok.

Helyzet az előbbi. A tanárnő felnézett. Sumi még erősebben összevonta a szemöldökét. A tanárnő felállt.

— Mi ez? Miért nem írnak?

Csend. Mindenki ránézett.

— Nem készültek? Senki? Nem

KÖZHIR

folyt a 3. oldalról

tudják, mi az állomás? Mi van itt?! Írják föl: állomás! Magyarul sem tudnak?! ÁLLOMÁSI Pistát, írja! Maga mindig ötös volt oroszból! Írja mári!

Már majdnem sírt. A hangja erősen remegett, el-elfulladt. Azért kisbált, hogy ezt ne vegyék észre. Rádólt az osztálya. Pista írni kezdett.

A többiek erősen bámulták a hátát, Pista az első padban ült, középen. Bubi tétován nyúlt a tolla után. Pista fölnevezett a tanárnőre. Kissé hesezan írt, egy szót hamarabb is le lehet írni.

— Na ugye, tudja maga. Már oroszul is megvan, igaz? — lépett oda a tanárnő Pistaához. Próbált mosolyogni, Pista bambavagyorral nézett rá.

A tanárnő megnézte a papírt. Teljesen elvörösödött.

— Hogy merre ezt ... Hogy merre!!!

Felismerhetetlen volt a hangja. A keze reszketett. Pista még mindig olyan ügyetlenül nézett rá. A tanárnő felkapta a papírt.

—Majd megmutatom az igazgatónak, akkor vigyorogjon!!! — rikácpolta elfúló hangon, és kihökölt az osztályból.

Néma csend.

— Mit írtál rá? — kérdezte Sumi.

Pista lassan felállt, és megfordult. A többiek meglátták falféher arcát, mely még egy kicsit krétaporos volt. Hallkan szólalt meg:

— Gyerekek ... igazán... én semmi rosszat ...

Kétségbeesetten nézett egyikről a másikra.

— Ne nézzetek így rám! Én semmit ... Én csak azt írtam rá, hogy „ Nem értheti meg az a blueszt, aki nem élt meg nehez időköt.”

Hallani lehetett a rossz radiátor csöpögését. Saca slatt recsent a pad. Valaki megezőlalt:

— Mi lesz ebből...

SZS

MÖP

Mint a világon mindenütt, így nálunk is az egyik legnehezebb feladat / de egyben a legszebb is / az embereket meggyőzni a sportolás hasznosságáról és arról, hogy a mindennapi jó közérzetnek és az egészség megőrzésének legjobb és nélkülözhetetlen eszköze a testmozgás és a sport.

A tanév elején a műegyetemi tömegsportot élénkítő újabb lehetőséggel próbáltuk felrúzni az embereket. Az eddigi tapasztalatokról, eredményekről szeretnék tájékoztatást adni.

Az egész tanév folyamán zajló versenysorozat félidejéhez érkeztünk. Úgy tűnik életképes lesz a MÖP. A nyári jó előkészítő munka után sorra jöttek a jelentkezők. Jelenleg a 200-as számnál tartunk, ami lehetne több is, de kezdetnek nem rossz. Senki se maradt le semmiről. Pólyamatosan bármikor lehet jelentkezni. / MAFK iroda, K.II.81./

Jelentkezésnél minden felvilágosítást megkap k, ezért erre bővebben nem térek ki. Talán néhány fontos dolog, amit kiemelnék. Öt alap-sportágban kell versenyezni: futás, úszás, evezés, kerékpározás, gyalogtúra. A sportágankénti négy táv közül lehet választani, ami még táv közben is módosítható. Az összesítésben az öt legjobb eredmény számít, legalább három sportágban. Az összehasonlítás korcsoportonként történik.

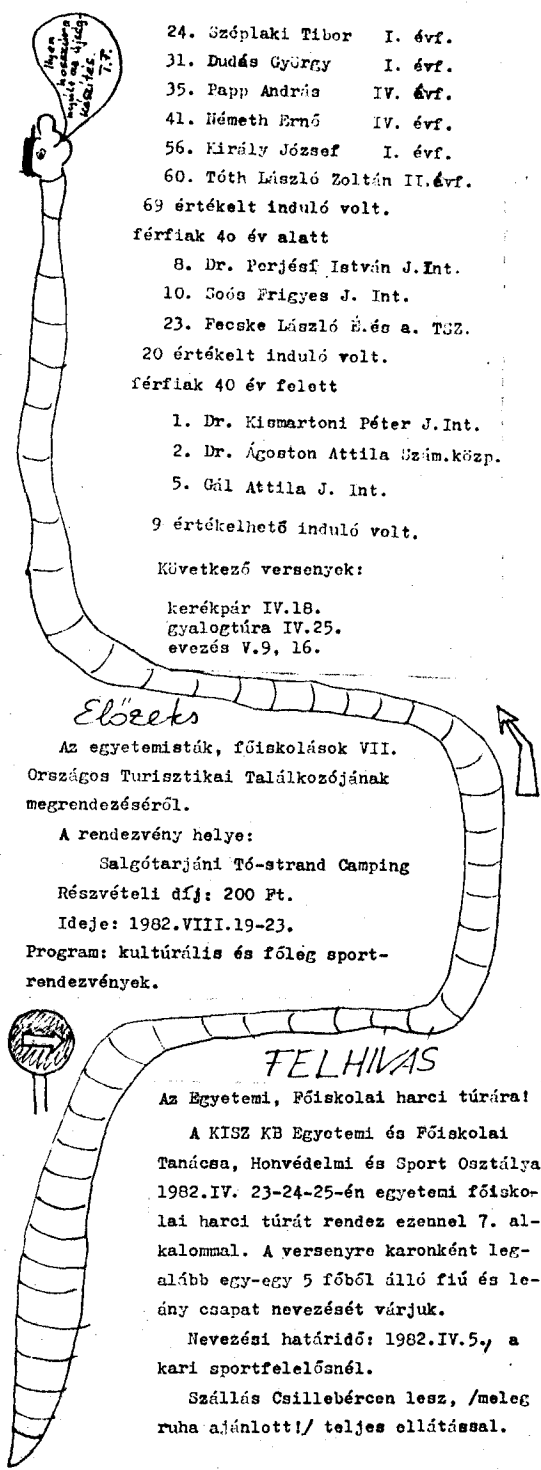
Korcsoportok:

Hallgatók ffi	
női	
Oktató, dolgozó 40 év alatt ffi	
női	
Oktató, dolgozó 40 év felett ffi	
női	
Műnősített sportolók I-II.o ffi	
női	

Néhány szó a lezajlott versenyekről / öt forduló után /

Az egyetemen 221 hallgató, oktató, dolgozó és családtag nevezett. A Közlekedésműnőki Karról 31-en neveztek. Az eredmények:

férfi hallgatók	
4. Kramarics Géza	V. évf.
6. Zsellér Csaba	IV. évf.
12. Dara István	I. évf.
17. Mohn István	I. évf.
19. Jurek Árpád	II. évf.

- 24. Szóplaki Tibor I. évf.
- 31. Dudás György I. évf.
- 35. Papp András IV. évf.
- 41. Németh Ernő IV. évf.
- 56. Király József I. évf.
- 60. Tóth László Zoltán II. évf.
- 69 értékelte induló volt.

férfiak 40 év alatt

- 8. Dr. Perjéssy István J. Int.
- 10. Soós Frigyes J. Int.
- 23. Fecske László É. és a. TÖZ.
- 20 értékelte induló volt.

férfiak 40 év felett

- 1. Dr. Kismartoni Péter J. Int.
- 2. Dr. Ágoston Attila Szám.közp.
- 5. Gál Attila J. Int.
- 9 értékelhető induló volt.

Következő versenyek:

kerékpár IV.18.
gyalogtúra IV.25.
evezés V.9, 16.

Előzetes

Az egyetemisták, főiskolások VII. Országos Turisztikai Találkozójának megrendezéséről.

A rendezvény helye:

Salgótarján Tó-strand Camping

Részvételi díj: 200 Ft.

Ideje: 1982.VIII.19-23.

Program: kulturális és főleg sportrendezvények.

FELHÍVÁS

Az Egyetemi, Főiskolai harci túrára!

A KISZ KB Egyetemi és Főiskolai Tanácsa, Honvédelmi és Sport Osztálya 1982.IV. 23-24-25-én egyetemi főiskolai harci túrát rendez ezennel 7. alkalommal. A versenyre karonként legalább egy-egy 5 főből álló fiú és lány csapat nevezését várjuk.

Nevezési határidő: 1982.IV.5, a kari sportfelelősénél.

Szállás Csillebércen lesz, /meleg ruha ajánlott! / teljes ellátással.

BUDAPEST
UNIVERSITY OF
TECHNICAL SCIENCES
1782
KÖZHIR

Kiadja: A BME és a KÖZLEKEDÉS-MÉRNÖKI KAR KISZ VEZETŐSÉGE
Felelős kiadó: dr. Váradi János
Felelős szerk.: Illés Gábor
Főszerkesztő: Cserkúti György
KÉSZÍTETTEK: Komócsin Z. Minor Z. Szabó I. Szűk Zs. Varga T. és mások
Balogh I. Sándor Z. Runcsó J. és még sokan mások...

Készült a BME sokszorosító Üzemében, a számi megrendelés alapján.
Sokszorosítás vezető: MISZORI SÁNDOR

KÖZHIR